

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/6/2012
Identifikačné číslo spisu:	9510100051
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9510100051.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obžalovaného D. L. pre pokračovací trestný čin subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T 36/2011, prerokoval na verejnom zasadnutí v Bratislave 31. októbra 2012 odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku tohto súdu z 18. júna 2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej Prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 18. júna 2012, sp. zn. BB-3T 36/2011, bol obžalovaný D. L. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, čiastočne dokonaného a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 126 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, čiastočne dokonaným a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

1/

ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti Fopex Slovakia, s.r.o., Stakčín, IČO: 36 454 559, podal dňa 30. septembra 2004 na Národnej agentúre pre rozvoj malého a stredného podnikania v Bratislave žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku pre žiadateľa zo súkromného sektora v rámci Opatrenia 1.1 Sektorového operačného programu Priemysel a služby na projekt kódu 11110100128 „Zvyšovanie konkurencieschopnosti spoločnosti Fopex Slovakia, s.r.o.“, hoci uvedená spoločnosť nemala na podnikateľské aktivity, na ktoré príspevok žiadala, živnostenské oprávnenie, v žiadosti v

rozpore so skutočnosťou deklaroval, že táto spoločnosť nie je daňovým dlžníkom ani dlžníkom poistného na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie a poistenie príspevku v nezamestnanosti, o čom predložil nesprávne potvrdenia, ktoré zabezpečil od Daňového úradu Snina a od Zdravotnej poisťovne Sideria - Istota, ktoré svojou formuláciou takýto dojem navodzovali, od Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné, na základe prísľubu zaplatenia nedoplatkov vylákal nepravdivé potvrdenie o neexistencii dlhu a zamlčal existenciu nedoplatkov voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Humenné, v dôsledku čoho mu bola po uzavretí zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Národnou agentúrou pre rozvoj malého a stredného podnikania zo 6. júla 2005 neoprávnene poskytnutá suma 1 374 758,73 € (45 415 918,49 Sk), čím na prostriedkoch zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vznikla škoda 695 785,11 € (20 961 222,29 Sk) a na prostriedkoch z Európskeho fondu regionálneho rozvoja škoda 811 749,29 € (24 454 759,20 Sk),

2/

ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti Fopex Slovakia, s.r.o., Stakčín, IČO: 36 454 559, podal dňa 16. septembra 2004 na Slovenskej agentúre pre rozvoj investícií obchodu (SARIO) v Bratislave žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku pre žiadateľa zo súkromného sektora v rámci Opatrenia 1.5 „Rozvoj zahraničnej spolupráce a image SR“ Sektorového operačného programu Priemysel a služby na projekt kódu 11110500024 „Účasť na výstave Hannover Fair - Nemecko“, v ktorej v rozpore so skutočnosťou deklaroval, že táto spoločnosť nie je daňovým dlžníkom ani dlžníkom poistného na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie a poistenie príspevku v nezamestnanosti, o čom predložil nesprávne potvrdenia, ktoré zabezpečil od Daňového úradu Snina a Zdravotnej poisťovne Sideria - Istota, ktoré svojou formuláciou takýto dojem navodzovali, od Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné, na základe prísľubu zaplatenia nedoplatkov vylákal nepravdivé potvrdenie o neexistencii dlhu a zamlčal existenciu nedoplatkov voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Humenné, pričom mu bola na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku so Slovenskou agentúrou pre rozvoj investícií obchodu (SARIO) z 21. júna 2005 neoprávnene schválená suma 62 188,81 € (1 873 500 Sk), z ktorej 28 702,53 € (864 692,31 Sk) tvoril príspevok zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a 33 486,28 € (1 008 807,69 Sk) príspevok Európskeho fondu regionálneho rozvoja, pričom však k poskytnutiu uvedeného príspevku nedošlo, pretože Slovenská agentúra pre rozvoj investícií obchodu (SARIO) po predložení žiadosti o platbu od zmluvy v dôsledku porušenia iných zmluvných povinností zo strany príjemcu dňa 31. júna 2006 odstúpila.

Za to bol obžalovanému D. L. podľa § 126 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 1, § 40 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd výkon trestu podmienene odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2012 určil obžalovanému skúšobnú dobu na 3 roky.

Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú stranu Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky čo do výroku o treste.

V odvolaní poukazoval na ustanovenia § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 a § 40 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorými sa súd pri rozhodovaní o treste u obžalovaného D. L. dostatočne neriadil. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný konal v úmysle nelegálnym spôsobom obohatiť právnickú osobu, v ktorej bol štatutárnym zástupcom. Táto okolnosť však spolu s úvahami, že nedošlo k obohateniu fyzickej osoby a získané prostriedky boli použité k rozšíreniu výrobných kapacít, čo malo spätne priaznivý vplyv na zníženie nezamestnanosti, nemôže byť sama o sebe dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

Najdôležitejšou podmienkou pri poskytovaní pomoci zo zdrojov štátneho rozpočtu a zdrojov Európskej únie je, aby si žiadajúci podnikateľský subjekt plnil svoje daňové a odvodové povinnosti. Obžalovaný,

ako štatutárny zástupca spoločnosti žiadajúcej poskytnutie príspevku, nepravdivo deklaroval, že spoločnosť nie je daňovým dlžníkom ani dlžníkom poisťného na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie a poistenie príspevku v nezamestnanosti, hoci tieto nedoplatky existovali (konkrétne k 16. decembru 2004 predstavoval nedoplatok na daniach 201 239,32 € (6 062 535,64 Sk). Obžalovaný tak poskytovateľa pomoci úmyselne zavádzal do omylu, pričom k takémuto konaniu došlo opakovane a bola ním spôsobená škoda veľkého rozsahu.

Pri posudzovaní celej veci nie je možné obmedziť sa len na moment poskytnutia nepravdivých údajov v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie finančných príspevkov. Existencia nedoplatkov naznačuje, že spoločnosť Fopex Slovakia, s.r.o., mala dlhodobé finančné problémy, čo malo vplyv aj na jej ďalšiu podnikateľskú činnosť. Spoločnosť bola od 24. decembra 2011 do 29. decembra 2011 v reštrukturalizácii a od 30. decembra 2011 v konkurze. Vzhľadom na uvedené prokurátor spochybnil názor súdu, že konanie obžalovaného bolo na prospech osobám v regióne s vysokou nezamestnanosťou a aj na prospech štátu.

Prokurátor v odvolaní ďalej namietal, že súd obžalovanému neuložil peňažný trest, hoci v zmysle § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 boli na jeho uloženie splnené podmienky, keďže obžalovaný úmyselnou trestnou činnosťou získal a zároveň sa snažil získať majetkový prospech.

V závere odvolania prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal výrok o treste uvedeného rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste postupoval v súlade so zákonom, v zmysle zásad pre ukládanie trestu uvedených v ustanovení § 31 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Prihliadal na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, ktorý je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou. Rovnako prihliadal aj na pomery páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V danom prípade prvostupňový súd zistil u obžalovaného priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, konkrétne spôsobenie vyššej škody (§ 34 písm. f/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005) a spáchanie viacerých trestných činov (§ 34 písm. i/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005). Zistil však aj poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život (§ 33 písm. g/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005) a úprimne oľutoval spáchanie trestných činov (§ 33 písm. ch/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005). Keďže došlo k rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, súd na ne neprihliadal.

Prvostupňový súd však dospel k záveru, že u obžalovaného D. L. existujú okolnosti odôvodňujúce použitie ustanovení § 40 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 o mimoriadnom znížení trestu. Konanie obžalovaného spočívajúce v získaní finančných prostriedkov (resp. pokusu o získanie prostriedkov) v rozpore s podmienkami na ich získanie na základe nesprávnych potvrdení, ktoré deklarovali, že spoločnosť Fopex Slovakia, s.r.o., nie je daňovým dlžníkom ani dlžníkom poisťného na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie a poistenie príspevku v nezamestnanosti nesmerovalo k samotnému obohateniu obžalovaného, ale tieto prostriedky boli použité na výstavbu výrobných hál a zariadení, vďaka čomu došlo k zvýšeniu výrobných kapacít v danom regióne. Je nepochybné, že toto konanie obžalovaného napĺňa znaky trestného činu subvenčného podvodu a trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev, avšak s ohľadom na jeho následky, ktoré boli prospešné pre zamestnancov v danom regióne ako aj pre štát (v podobe odvedenia daní a odvodov do štátneho rozpočtu), doterajší bezúhonný spôsob života

obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. o tom, že je vinný zo spáchania skutku, by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 až 12 rokov bolo neprimerane prísne. V tomto smere sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vymedzenej v § 126 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, a tento považuje za zákonný a správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil i s názorom súdu prvého stupňa, že u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky pre podmienečné odloženie výkonu uloženého trestu, pričom skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov považuje za primeranú.

V súvislosti s námietkou prokurátora týkajúcej sa neuloženia peňažného trestu najvyšší súd uvádza, že v zmysle § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 peňažný trest môže súd uložiť, ak páchateľ úmyselnou trestnou činnosťou získal, alebo sa snažil získať majetkový prospech. Majetková povaha tohto trestu naznačuje, že je vhodným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu v prípade, ak sa páchateľ dopustil trestného činu zo ziskuchtivosti. Funkciou peňažného trestu je v takýchto prípadoch najmä postih majetkového prospechu páchateľa, ktorý získal z trestnej činnosti, ak takýto prospech nemožno odčerpať inak. V danom prípade síce konanie obžalovaného smerovalo k získaniu finančných prostriedkov, avšak tieto nemal v úmysle použiť pre vlastnú spotrebu, ale ako investíciu zameranú na rozšírenie výrobných kapacít. Aj keď jeho konanie bolo určite na prospech jemu aj spoločnosti Fopex Slovakia, s.r.o., v ktorej vystupoval ako štatutárny zástupca, toto konanie bolo súčasne prospešné aj pre spoločnosť v podobe vzniku nových pracovných miest, či platenia daní zo zisku a odvodov za zamestnancov pre štát, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné uloženie peňažného trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.